

#include <stdio.h>

int greedy (int n, int *arr, int negCounter, int negMax)

```
{
    int produs = 1;
    for (int i = 0; i < n; i++)
    {
        if (arr[i] != 0)
        {
            if (negCounter % 2 == 1)
            {
                if (i != negMax)
                {
                    produs *= arr[i];
                    printf("%d ", arr[i]);
                }
            }
            else
            {
                produs *= arr[i];
                printf("%d ", arr[i]);
            }
        }
    }
}
```

```
return produs;
}
```

int main()

```
{
    int n, negCounter = 0, negMax = -1;
    scanf("%d", &n);
```

// negCounter număra câte numere negative am citit
// negMax ține indexul celui mai mare număr negativ
// pe care îl avem

int arr[100000];

for (int i = 0; i < n; i++)

```
{
    scanf("%d", &arr[i]);
    if (arr[i] < 0)
```

```
{
    negCounter ++
```

```
    if (negMax == -1 || arr[i] > arr[negMax])
```

```
        negMax == i;
    }
```

```
    printf("In %d", greedy(n, arr, negCounter, negMax));
```

```
    return 0;
}
```

// Programul citește numerele și reține care este cel mai mare număr negativ dintre ele, reținându-i indexul. În cazul acestei probleme nu a fost nevoie de sortare. Apoi, programul parcurge vectorul aflând optumul local pe baza unor condiții și îl înmulțește la produs. Condițiile acestea sunt: numărul să fie nenul, iar dacă numărul de numere negative este impar ne asigurăm că am înmulțim cu cel mai mare număr negativ deoarece am ajunge la un produs final mai mic, în cazul în care numărul de numere negative este par atunci produsul maxim va fi produsul tuturor numerelor nenule. Programul se încadrează în tehnica programării greedy deoarece parcurgem setul de date pe baza unor condiții pentru a afla un optm local. Complexitatea programului este $O(n)$ deoarece parcurgem liniar datele pentru a le verifica condițiile.